

предприятий от выделенных показателей их внутреннего положения и деятельности.

Третий этап. Выделение показателей, которые измеряются качественными переменными, а так же разработка и обоснование количественной шкалы для их измерения. Перевод качественных переменных в количественные.

Четвёртый этап. Проведение корреляционного анализа с целью определения степени влияния показателей на стоимость предприятия.

Пятый этап. Выделение групп взаимозависимых показателей для обеспечения отсутствия мультиколлинеарности переменных при построении модели определения отраслевых соотношений.

Шестой этап. Построение модели отраслевого соотношения методами регрессионного анализа. На этом этапе может быть построена одна или несколько моделей.

Седьмой этап. Сравнение качества моделей, которые построены на шестом этапе и конечный выбор модели определения отраслевых соотношений.

Внедрение в практическую оценочную деятельность метода оценки отраслевых соотношений на основе регрессионного анализа для предприятий Украины позволит:

- получать обоснованные заключения о рыночной стоимости оцениваемого предприятия;
- увеличить точность (качество) оценки;
- быть универсальным как для предприятий разного функционального назначения, так и для предприятий всех регионов Украины;
- ускорить рутинный процесс оценки.

Литература:

1. Мендрул О.Г. Управління вартістю підприємств. – К.: КНЕУ, 2002. – 272 с.
2. Сивец С.А. Статистические методы в оценке недвижимости и бизнеса: Учебно-практическое пособие по статистике для оценщиков. – Запорожье, 2001. – 320 с.

Петренко Л.А.

Київський національний економічний університет

ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СИРОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Розвиток експортного потенціалу, як свідчить статистика, стає стратегічним напрямком діяльності сироробних підприємств України. Згідно з даними Держкомстату, в першому півріччі 2004 року експорт сирів зріс на 35,8% в порівнянні з відповідним періодом попереднього року, протягом 2003 року

експорт також збільшився (на 65,7% порівняно з 2002р., і склав 125,471 млн. USD) [2, с.42].

Що зумовило цей розвиток? Чи є передумови для подальшого росту обсягів експорту вітчизняного сиру? Результати дослідження цих питань є предметом представленої доповіді.

Аналіз галузевих тенденцій дає змогу стверджувати про існування наступних передумов успішного розвитку експортного потенціалу сироробних підприємств України:

1. Цілеспрямований розвиток сироробної галузі в УРСР, починаючи з кінця 70-х рр., обумовлений: по-перше, тим, що темп росту виробництва молока в республіці перевищував відповідний показник його споживання [6, с.25], і постала необхідність переробки «надлишку» в транспортабельний продукт тривалого зберігання; по-друге, порівняно низькою собівартістю виробництва сиру (собівартість однієї тони сиру в Україні була на 100–200 крб. нижчою за середньосоюзний рівень, а транспортні витрати на перевезення сирів на відстань до 1500 км. в той час становили лише 0,5–1% їх собівартості [6, с.14]), по-третє, параметри молочної сировини в Україні підходили саме для виробництва сирів [6, с.33–34].

2. Збереження і нарощення виробничого потенціалу галузі. Так, за 2003 рік було вироблено 167,76 тис. тон сирів, що на 40,7 тис. тон більше, ніж за 2002 [3, №2, с.8]. За сукупними обсягами промислового виробництва сиру Україна посідає одинадцяте місце в світі [4, №2, ст.6], і це також є свідченням значного експортного потенціалу підприємств галузі.

3. Зростання промислової переробки молока в країні. Хоча процент молока, що надходить в молокопереробну промисловість України значно нижчий, ніж на Заході (40-50% проти 76% [4, №2, ст. 4; 1, ст.32]), присутня помітна тенденція до поширення промислової переробки.

4. Запровадження Закону «Про імпорт продовольчих товарів» (1998р.), що зробило імпорт сиру в Україну не вигідним, тим самим давши поштовх до розвитку власного сироваріння.

5. Розширення перспектив реалізації на світових ринках з причин:

- постійного розширення зовнішніх ринків збуту (обсяги міжнародної торгівлі сиром щорічно збільшуються, і в 2001 р. зросли до 1,32 млн. тон, що складає 8% світового виробництва [4, №3, ст. 5]);

- збільшення обсягів споживання сиру в світі (згідно з дослідженнями експертів Міжнародної Молочної Федерації, відбуває постійне зростання попиту на сир навіть в таких країнах з традиційно високим рівнем споживання цього продукту, як Франція і Греція [4, №3, ст.8]).

6. Досвіду експортної діяльності українських підприємств (як зазначалось вище, обсяги експорту сиру щорічно зростають); поширенню «М@А» – процесів в сироробній галузі. (Відбувається придбання контрольних пакетів акцій відомими світовими виробниками продуктів харчування, що також сприяє розвитку експорту.)

Виважене використання зазначених передумов розвитку експортного потенціалу сироробних підприємств України дозволить вітчизняній галузі збільшити свою присутність на міжнародному ринку продуктів харчування.

Література:

1. Винтоняк В. Молоко и молокопродукты // Агроперспектива. – 2004. – № 8. – С. 30–34.
2. Пуговица Н. «Отлично» за слезу // Агроперспектива. – 2004. – №7. – С. 41–42.
3. Рынок молока и молочных продуктов Украины: квартальный обзор // Молочное дело. – 2004. – №2, 5, 8. – С. 5–12.
4. Состояние Мировой молочной промышленности: отчет Международной Молочной Федерации. // Молочная промышленность. – 2004. – №2. – С. 4–14; №3. – С. 5–9; №4. – С. 14–16; №5. – С.14–15; №6. – С.12–14.
5. Сырость: годовой промышленно – торговый обзор рынка сыра' 2002 // Бизнес. – 2002. – №42 (509). – С. 38–51.
6. Теплухина Т.П., Кузнецова А.П. Размещение молочной промышленности. – М.: Пищевая промышленность, 1980. – 128 с.

Писарев М.Е.

Гуманітарний університет „Запорізький інститут державного і муніципального управління”

УПРАВЛІННЯ В АГРОХОЛДІНГУ ЗА ЦЕНТРАМИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

За останнє десятиліття у процесі ринкових перетворень агропромислової сфери народного господарства в Україні помітно спостерігається прагнення до створення нових господарських формувань на підставі об'єднання сільськогосподарських, переробних та торговельних підприємств. Серед таких формувань чільне місце займають корпоративні інтеграційні структури холдингового типу. Управління фінансово-господарською діяльністю компанією холдингового типу представляє собою самостійну науково-практичну задачу.

Інтеграційні агропромислові формування створюються в ринкових умовах з метою подолання недосконалості ринків [1]. Сутність економічного аспекту корпоративного управління агропромисловою компанією холдингового типу полягає у забезпеченні сінергетичного ефекту взаємодії між сільськогосподарськими, переробними та торгівельними суб'єктами, що господарюють, шляхом встановлення гармонійного перерозподілу прав власності та рівня прийняття управлінсько-господарських рішень.

Найважливішою складовою корпоративного управління є розподіл функціональних обов'язків між господарчими товариствами холдингу.